

Din an în an

Irimescu Daniel

Anii curg de parcă-s ceasuri
Din pocal de timp grăbit
Și le ia dintr-o suflare,
Tinerețea ce-a murit.

Din an în an ni-i amintim
Pe-ai noștri oropsiți părinți,
Bătrâni sărmani, ce stau la geam,
Cu ochii arși de rugămiți.

Și au umplut parcă fântâni
Cu un potop de veșnic plâns,
Prin pleoapele făcute scrum,
De focul dorului ascuns.

În ochi le pâlpâie-o lumină
Ce-n asfințit veghează prinsă,
Cătând odorul ce nu vine,
S-aprindă inima lor stinsă.

Pe crengi uscate, tremurânde
Demult zăpada s-așternut,
Și-n depărtări se-aud colinde,
Într-un decor de-amar cernut.

Abia mai pot să-ntrezărească
Vagi sluete care vin,
Și se opresc în pragul casei,
Să-ngâne un colind creștin

Dar parcă raiul se coboară
Când al lui glas îl deslușesc
Și pentru-a câta oară, iarăși?
În ochi, blând lacrimi le-nfloresc.